Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1874. Wydano i rozesłano dnia 15. Sierpnia 1874. **Część XXXIII.**

Nr. 56.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 14. Lipca r. 1874. L. 13997, dotyczące ustanowienia taksy pielęgnowania chorych w szpitalu powszechno publicznym w Stryju.

W moc artykułu II. ustawy krajowej z 12. Grudnia 1869, (Nr. 8. Dzien. ustaw i rozp. kraj. z r. 1870.) Wydział krajowy ustanawia za pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechno publicznym w Stryju na czas od 1. Sierpnia 1874 począwszy, następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 60. cnt. w. a.

b) a od dzieci do siedmiu lat na 35 cnt. a. w. dziennie.

L. Sapieha w. r.

Skwarczyński w. r.

Nr. 57.

Rozporządzenie

Ministerstwa Rolnictwa w porozumieniu z Ministerstwem spraw wewnętrznych i Ministerstwem obrony krajowej z dnia 15. Maja 1874, względem uzupełnienia i częściowej zmiany postanowień o używaniu prywatnych ogierów do stanowienia klaczy.

Dodatkowo do rozporządzeń Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25. Kwietnia 1855. (Dz. p. P. Nr. 79) i Ministerstwa handlu, rolnictwa, wojny i byłego ministerstwa Stanu, z dnia 3. Lutego 1866. (Dz. p. P. Nr. 18) postanawia się dla skuteczniejszego działania ku podniesieniu chowu koni przez używanie ogierów prywatnych do odstanawiania co następuje:

1. Każdy posiadacz ogiera, który w celu używania go do prywatnego stanowienia przepisaną w powyżej przytoczonych rozporządzeniach ministeryalnych licencyę chce uzyskać, winien jest w tej mierze w swoim czasie zgłosić się do politycznej władzy powiatowej.

Czas do zgłoszenia, który ma trwać najmniej cztery tygodni wraz z ściśle oznaczonym terminem ostatecznym, ustanowiony przez polityczną władzę krajową w porozumieniu z komisyą krajową dla spraw chowu koni, a w krajach, gdzie takie komisye nie istnieją, w porozumieniu z towarzystwem gospodarskiem tego miejsca, gdzie polityczna władza krajowa ma swoją siedzibę, będzie w zwyczajny sposób podany do powszechnej wiadomości. Wniesione zgłoszenia, mają polityczne władze powiatowe po upływie czasu do zgłoszenia przedłożyć politycznej władzy krajowej. Gdzie szczególne stosunki za tem przemawiają, można bez poprzedniego rozpisywania zgłoszenia postąpić zaraz po ogłoszeniu stacyj komisyj licencyonowania w sposób wskazany w następującym ustępie 2.

2. Dla corocznego rozpoznawania ogierów mających się używać do stanowienia, ustanawia komisya krajowa dla spraw chowu koni w porozumieniu z polityczną władzą krajową a tam gdzie takie komisye nie istnieją, polityczna władza krajowa w porozumieniu z towarzystwem gospodarskiem — na podstawie wniesionych zgłoszeń — komisye licencyonowania w odpowiedniej ilości i oznacza zarazem ich siedziby i termin licencyonowania.

Można ustanowić dla kilku politycznych okręgów jedną komisyę, jeżeli wedle stosunków miejscowych sprowadzenie ogierów przed komisyę nie jest połączone z szczególnemi trudnościami i niestosunkową stratą czasu.

Polityczna władza krajowa zarządzi ogłoszenie ustanowionych komisyj licencyonowania, miejscowości, w których te komisye czynność swoją odbywać będą, oraz dnie urzędowania za pośrednictwem c. k. Starostw powiatowych i zwierzchności gmin.

Licencyonowania ogierów na innem miejscu lub w innym czasie może wyjątkowo komisya krajowa dla spraw chowu koni w porozumieniu z polityczną władzą krajową (względnie polityczna władza krajowa w porozumieniu z towarzystwem gopodarskiem) tylko w tenczas dozwolić, jeżeli dotyczący posiadacz ogiera zobowiąże się ponieść koszta komisyj z tąd wynikłe z własnych funduszów.

3. Komisye licencyonowania ustanowione będą na trzyletni peryod czasu.

W skład każdej komisyi licencyonowania wchodzi oprócz dwóch delegatów komisyi krajowej dla spraw chowu koni, względnie dwóch bezstronnych znawców z grona gospodarzy wiejskich, także urzędnik polityczny dotyczącego powiatu którego c. k. Starosta jako swego zastępcę przeznaczy, dalej zastępca zakładu rządowych ogierów i egzaminowany weterynarz

a w braku takiego, egzaminowany konował. Członkowie wybierają z pośród siebie przewodniczącego.

4. Licencyonowanie odbywa się publicznie na oznaczonych miejscach i w oznaczonych dniach.

5. W myśl rozporządzeń ministeryalnych na wstępie wymienionych, może komisya licencyonowania tylko takie ogiery uznać za zdolne do prywatnego stanowienia, które komisyi przedstawiono i względem których sprawdzi komisya że są zdrowe, nie mają żadnej wady dziedzicznej, są zdatne do rozpłodu i odpowiadają typom koni które w kraju przeważają lub rasom koni w kraju chowanych.

W tej mierze rozstrzyga komisya licencyonowania większością głosów. W razie równości głosów staje się uchwałą zdanie, do którego się przyłączy przewodniczący.

Odpowiedzialność za orzeczenia rzeczoznawców ciąży tylko na fachowych członkach komisyi.

6. Orzeczenie komisyi licencyonowania jest ostatecznem; odwołanie się przeciw niemu niema miejsca.

Komisya licencyonowania winna posiadaczom ogierów, którym odmówiła licencyi oznajmić ustnie powody odmowy a na ich żądanie także pisemnie.

7. Rozprawy komisyi należy spisywać do protokołu; ten ma być zaopatrzony podpisami p r z e w o d n i c z ą c e g o i wszystkich członków komisyi. Przewodniczący przeszle protokół politycznej władzy krajowej dla właściwego użytku, względnie dla udzielenia go komisyi krajowej dla spraw chowu koni. Protokół ten zawierać ma w każdym pojedyńczym wypadku, wynik imiennego głosowania.

8. Licencyę do prywatnego stanowienia udziela komisya licencyonowania według formularza **A.** na przeciąg jednego roku bezpłatnie. Licencya ta upoważnia do ustawienia opisanego tamże ogiera jako stadnika w oznaczonej miejscowości powiatu i do stanowienia nim klaczy na miejscu.

Jeżeli zaś hodowca koni uzyska pozwolenie w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Lutego 1866 do oprowadzania ogierów w celu odstanawiania, okoliczność ta musi być uwidocznioną na karcie licencyjnej.

9. Wykaz udzielonych licencyi przeszle komisya licencyonowania dotyczącej powiatowej władzy politycznej, która takowy ogłosi w powiecie i ma utrzymywać w ciągłej ewidencyi.

10. Posiadający licencyonowanego ogiera jest obowiązany wydać właścicielowi klaczy stanowionej przez jego ogiera, zaraz po pierwszym skoku, kartę stanowienia według formularza **B**; do tej należy także wpisywać późniejsze skoki z podaniem ich daty.

Oznaczenie należytości za odstanowienie pozostawia się umowie stron interesowanych.

Dokładne wpisanie do karty stanowienia poświadczenia przełożonego gminy względem wyników odstanowienia i zrodzenia źrebięcia, zaleca się szczególnie ze względu na postanowienie §. 8. lit. g. ustawy z dnia 16. Kwietnia 1873 (Dz. p. P. Nr. 77) o dostarczaniu koni dla wojska.

11. Względem wszystkich w ciągu dotyczącego peryodu odstanowionych klaczy prowadzić będzie posiadacz ogiera licencyonowanego dokładny rejestr stanowienia według formularza C. w dwóch egzemplarzach, z których jeden przedłoży po upływie czasu stanowienia politycznej władzy powiatowej wraz z kartą licencyjną za pośrednictwem zwierzchności gminnej, drugi zaś tegzemplarz przechowa dla własnego użytku przy sprawdzeniu źrebiąt.

Polityczna władza powiatowa przeszle rejestra stanowienia wraz z karami lic encyjnemi dotyczącemu zakładowi ogierów rządowych.

12. Ogiery, które przy premiowaniu, bezpośrednio przed dotyczącym peryodem stanowienia odbytem, odznaczone zostały premią rządową w zasadzie nie potrzebują osobno być przedstawionemi komisyi licencyonowania dla uzyskania licencyi do prywatnego stanowienia.

Posiadacz takiego ogiera winien jednak przed używaniem go do stanowienia, udać się do przynależnej komisyi licencyonowania o wydanie mu karty licencyjnej do stanowienia i w tym celu przedłożyć certyfikat stwierdzający, że otrzymał nagrodę. Komisya licencyonowania może w takim razie, jeżeli przeciw temu żadne nie zachodzą wątpliwości, bez dalszego dochodzenia wydać kartę licencyjną a w razie wątpliwości zażądać przedstawienia ogiera.

13. Jeżeli licencyonowanie ogiera odbyło się w czasie, od którego aż do rzeczywistego używania go do stanowienia upłynął przeciąg czasu więcej jak trzech miesięcy, powinien posiadający przed użyciem tego ogiera dać go zrewidować ponownie pod względem stanu zdrowia, przez egzaminowanego weterynarza lub konowała, którego przeznaczy do tego polityczna władza powiatowa. Wynik i dzień odbytej rewizyi winien weterynarz lub konował uwidocznić na dotyczącej karcie licencyjnej, którą posiadacz ogiera jeszcze przed używaniem go do stanowienia przedłożyć winien przynależnej politycznej władzy powiatowej do wizowania.

14. Jeżeli w wypadku oznaczonym w ustępie 13, jakoteż przy przepisanej rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 3. Lutego 1866 miesięcznej rewizyi licencyonowanego ogiera stadniczego pod względem stanu jego zdrowia okaże się jaka przeszkoda, która nie dozwala dalszego używania tego ogiera do stanowienia, winien odbywający rewizyę zakazać dalszego używania tego

ogiera do stanowienia i uwiadomić o tem dotyczącą zwierzchność gminną dla czuwania nad dopełnieniem zakazu — jakoteż polityczną władzę powiatową dla zarządzenia odebrania licencyi.

15. Od przepisanego powyżej przytoczonemi rozporządzeniami ministerjalnemi ogólnego obowiązku do uzyskania licencyi dla ogierów prywatnych, używanych do stanowienia za wynadgrodzeniem, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z komisyą krajową dla spraw chowu koni (względnie z towarzystwem gospodarskiem) ustanowić wyjątek, iż nie potrzebują karty licencyjnej i wolni są od przedstawienia ogierów komisyi licencyonowania posiadacze stadnin dla używania ogierów swojej stadniny do stanowenia klaczy ze stadniny inszego hodowcy koni, jakoteż posiadacze ogierów pełnej krwi angielskiej do odstanawiania cudzych klaczy. Rozumie się, że przytem muszą być zabezpieczone zupełnie względy zdrowia.

16. Pozostawia się politycznej władzy krajowej, zarządzić co potrzeba względem nakładu druków na rewersy odstanowienia i na rejestry stanowienia według przepisanych formularzy i podać do wiadomości posiadaczy ogierów, gdzie te druki mogą pobierać.

Skarb państwa z tego powodu nie może być obciążonym.

17. Polityczne władze przestrzegać winne ścisłe wypełnianie tych postanowień, jakoteż postanowień, zawartych w rozporządzeniach ministeryalnych, na wstępie wymienionych, o ile takowe nie uległy zmianie w skutek niniejszego rozporządzenia a mianowicie także czuwać nad tem i wydać w tej mierze odpowiedne polecenia podrzędnym organom, nadzorującym, ażeby każdy wypadek nieprawnego używania nielicencyonowanych ogierów do stanowienia lub też nieprawnego objeżdżania powiatu w celu odstanawiania; nie mniej też każdy wypadek używania ogiera zarażonego w myśl postanowień wspomnianych rozporządzeń ministeryalnych bezzwłocznie według ustawy był traktowany.

18. §§. 3. i 4. wydanego dla Czech rozporządzenia Ministerstwa rolnictwa z dnia 17. Sierpnia 1870 i względem postępowania przy udzielaniu licencyi do prywatnego stanowienia, utracają moc prawną.

19. Postanowienia te wchodzą w moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

W Wiedniu dnia 15. Maja 1874.

C. k. Minister rolnictwa

Chlumecki w. r.

Formularz A.

Licencya do stanowienia.

Podpisana komisya licencyonowania w (Stacya komisyi) . . . . udziela Panu (Nazwisko posiadacza ogiera) . . . . z (Miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . powiatu (Oznaczenie powiatu) . . . . na przeciąg roku 187 licencyę do używania ogiera, opisanego na odwrotnej stronie, do stanowienia cudzych klaczy w miejscowości (Oznaczenie stacyi ogiera) . . . . . .

dnia 18 . .

L. S. **Komisja licencyonowania:**

(Strona odwrotna).

Opisanie ogiera.

Pochodzenie . . . .
Wiek . . . .
Miara . . . .
Maść . . . .
Znamiona . . . .

Ogier ten poddany został rewizyi:

Dzień	Miesiąc	Orzeczenie	Podpis rewidującego

Formularz **B.**

Kraj koronny: . . . . Rok stanowienia 187 . .
Powiat: . . . .

Karta stanowienia.

Licencyonowany ogier prywatny (Nazwisko ogiera) . . . . Pana (Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . odstanowił klacz (Oznaczenie i wiek klaczy) . . . . . Pana (Nazwisko posiadacza klaczy) . . . . z (Miejsce zamieszkania posiadacza klaczy) . . . a to:

Pierwszy raz dnia . . . .
Drugi „ „ . . . .
Trzeci „ „ . . . .
Czwarty „ „ . . . .

dnia 18 . .

N. N.
posiadacz ogiera.

Klacz ta zrodziła źrebię (Opisanie i rodzaj) . . . .
. . . .
na dniu . . . .

dnia 18 . .

L. S. N. N.
naczelnik gminy.

Formularz **C.**

Kraj koronny . . . .
Powiat . . . .

Rejestr stanowienia
na rok 187 .

względem używania licencyonowanego ogiera stadniczego (Następuje jego opisanie) . . . .
. . . .
. . . .

Pana (Nazwisko i miejsce zamieszkania posiadacza ogiera) . . . . .
. . . .
. . . .

Liczba bieżąca	Oznaczenie				Opisanie klaczy podług		klacz została odstanowio-						
	właściciela klaczy	jego miejsce zamieszkania			maści, znamion i rasy	wieku	dnia	1.	2.	3.	4.	5.	6.
		Powiat	Miejscowość	Nr. domu				raz					

ną	Odstanowiona klacz						Uwaga
7.	została bezpłodną	zrzuciła źrebię	padła z jakiego powodu	zrodziła źrebię			
				ogierka	klaczkę	dnia	

Nr. 58.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Lipca 1874 L. 34898 względem sprzedaży leków przez utrzymujących handel drobiazgowych lub korzennych towarów.

W celu zapobieżenia nadużyciom wynikającym ze sprzedaży w kramach i handlach drobiazgowych lub korzennych towarów, takich artykułów leczniczych, które tylko w aptekach wydawane być mogą, rozporządza c. k. Namiestnictwo na wniosek c. k. krajowej Rady zdrowia, że sprzedaż wszelkich środków leczniczych tylko aprobowanym i koncessyonowanym aptekarzom jest dozwoloną, i że tylko wyjątkowo w takich miejscowościach, które daleko mają do najbliższej apteki, mogą także kramarze — utrzymujący handel drobiazgowych lub korzennych towarów na składzie — trzymać i w małych ilościach sprzedawać następujące środki lecznicze:

Absinthium herba,
Acidum carbolicum,
Althea folia et radix,
Arnica flores et radix,
Calcium hypochlorosum,
Chamomilla vulgaris,
Centaureum minus.
Emplastum anglicanum,
Farinae semin: sinapis,
Emplastum diachylon composit:
Mentha crispa et piperita,
Pulvis aerophorus Seidlicensis,
Radix Rhei — i,
Verbascum flores.

Sprzedaż tych środków leczniczych zawisłą się czyni jeszcze od tego warunku, że takowe z publicznej apteki brane będą, co sprzedający na każde żądanie organów bezpieczeństwa wykazać jest obowiązanym.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą według istniejących przepisów.

Bartmański w. r.

Nr. 59.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie miasta Podgórza, powiatu Wielickiego, na podwyższenie opłat od napojów gorących wprowadzanych w obręb tego miasta.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Gminie miasta Podgórza, powiatu Wielickiego, pozwala się począwszy od dnia 1. Stycznia 1874 i nadal przez lat trzy, pobierać opłaty od napojów gorących, wprowadzanych do tego miasta, według następującej taryfy:

A) Opłaty uiszczać się mające przez szynkarzy koncessyonowanych:

1. Od jednego wiadra niż. austr. miary, piwa cienkiego . — zł. 50 ct.
2. Od jednego wiadra niż. austr. miary, piwa dubeltowego . 1 zł. — „
3. Od jednego wiadra niż. austr. miary, wódki surowej nie przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa 6 zł. — „
4. Od jednego wiadra niż. austr. miary, wódki surowej przepędzanej przez anyż, kminek i t. p. aż do 50 stopni Trallesa . 6 zł. 50 „
5. Od jednego wiadra niż. austr. miary, okowity czyli spirytusu od 51 do 75 stopni Trallesa . . . . 10 zł. — „
6. Od jednego wiadra niż. austr. miary okowity czyli spirytusu nad 75 Trallesa aż do 100 Trallesa . . . . . . 15 zł. — „
7. Od jednego wiadra niż. austr. miary rozolisu, śliwowicy, likieru, ponczowej esencyi w ogóle od wszelkich słodzonych wódek 10 zł. — „
8. Od jednego wiadra niż. austr. miary araku, bez różnicy stopni 14 zł. — „
9. Od jednego wiadra niż. austr. miary miodu, wiśniaku i maliniaku . . . . 1 zł. 60 „

B) Opłata od napojów przez mieszkańców miasta Podgórza na swą własną potrzebę wprowadzanych:

1. Od jednego wiadra niż. austr. miary piwa pojedyńczego — „ 20 ct.
2. Od jednego wiadra niż. austr. miary piwa dubeltowego . — „ 30 „
3. Od jednej półgarncówki (masy) wódki zwykłej surowej . — „ 8 „
4. Od jednej półgarncówki (masy) okowity lub spirytusu . — „ 20 „
5. Od jednej półgarncówki (masy) rozolisu, śliwowicy i innych słodzonych wódek, likieru, ponczowej esencyi i araku . . . — „ 12 „
6. Od jednego wiadra miodu, wiśniaku i maliniaku . . . 1 zł. 60 „

Schönbrunn, dnia 5. Lipca 1874.

Franciszek Józef w. r.

Auersperg w. r.